

In memorian - VASILE MARDARE

Stefan Doroftei-Doimaneanu

Prin ochii lui închiși se plimbă depărtări
Vecia l-a ucis în nopți însângerate,
Azi vocea lui s-a stins în negre adâncări
Deși a alergat printre iubiri curate.

Iar chipul lui sculptat în piatră funerară
Înfruntă tăinicia prin timpul absolut,
Divina-i aură pe toți ne împresoară
Cu palmele tăcerii din cântu-i dispărut.

Dureri, furtuni și ploi se scurg în lume lent
Curg lacrimi din cântări ce au rămas în corduri,
Clepsidra a tăcut, în timpul insolent
Și nu-i mai cerne-n vânt clipa ce sta pe gânduri.

Mă plimb prin rătăcirii și-n vocea lui cobor
Chiar dacă nimbul său pe zare mă sărută,
Aș vrea să mă ridic și-n nopți de folk să zbor
Dar nu mă pot urni, pustia mă înfruntă.

04.05.2018